



Tapasztalatok · hírek *üzenetek gyermekeknek*

**A gyermektanítók részére,
2016/I**



TARTALOM

BRAZIL

- 5 Angyalok az Amazonason / január 2
8 Fiúk a folyóról, 1. rész / január 9
10 Fiúk a folyóról, 2. rész / január 16
12 A meghívó / 23. január
14 A hatás ereje / január 30
17 A tettekben megnyilvánuló hit / február 6
20 A cserkészek munkája / február 13

PARAGUAY

- 23 A kis Pedro imája / február 20
25 Pablo igehirdetése / február 27

URUGUAY

- 28 A vak ember, aki lát / március 5
30 Sonja kisasszony háza / március 12
32 Könyv a cipőboltban / március 19
35 A tizenharmadik szombati műsor / március 26
37 A következő negyedévre tervezzük
37 Zászlók
39 Brazil társasjátékok

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Gyermekosztálya
Felelős: Ana Gagić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2015
Istentiszteleti használatra



I. negyedév

DÉL-AMERIKAI DIVÍZIÓ

Kedves szombatiskolai vezető

Ebben a negyedévben a Dél-Amerikai Divízióba látogatunk, az adventista egyház egyik leggyorsabban növekvő divíziójába. Ehhez a divízióhoz a következő országok tartoznak: Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Ecuador, Falkland-szigetek, Paraguay, Uruguay, Peru és az átellenében levő szigetek. Több mint 330 millió ember éle ezekben az országokban, s közülük majdnem 2,3 millió a hetednapi adventista.

Ebben a negyedévben izgalmas történeteket hallunk majd az Amazonas őserdeiből és egy nemrég megnyílt, brazil adventista egyetemről; utána egy igehirdető kisfiúról olvasunk meg egy Paraguayban elhangzott imáról. Megtudjuk, hogyan járulnak hozzá a nők az uruguayi gyerekek életének javításához és hallunk arról a vak emberről, aki – miután találkozott Jézussal – már jobban „lát”. Emellett, ebben a negyedévben van egy speciális kiegészítő a természetről, az Amazonas állatvilágáról, amelyet minden szombaton a tapasztalattal együtt felolvasunk. Reméljük, hogy ez a kiegészítő teljesebbé teszi a Távoli hírek előadását.

BRAZÍLIA

Mint minden más nagy országban, így Brazíliában is nagy különbözőségek tapasztalhatók. Az Atlanti-óceán partvidékén sok, többmilliós nagyváros található. Sao Paulo például a világ harmadik, legnagyobb városa. Brazília nagy része azonban a nagyvárosokhoz viszonyítva kevésbé fejlett. Ez különösen az Amazonas partvidékén, az északkeleti országrészben figyelhető meg. Törzsek és sok más emberi közösségek évszázadok óta a folyó menti őserdőkben élnek.

1930-ban Lee és Jassie Halliwell misszionáriusokként dolgoztak az emberek között ezeken a területeken, és a saját készítésű hajójukkal, a Luceróval járták a vidéket. A Luceró hajók ma is járók ezt a vidéket, és reménységet, gyógyulást visznek az ott élő embereknek. Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományainkkal egy „úszó gyülekezet” létrehozását fogjuk támogatni, amely faluról falura követné a Lucerót, és oktatná az embereket Jézusról, valamint hozzájárulna az adventista gyülekezetek megalapításához azokon a helyeken.

PARAGUAY ÉS URUGUAY

Sok éven át bajlódott az adventista egyház Paraguayban és Uruguayban. Szerencsére az egyházunk ma már mindkét országban növekvőben van, sok dél-amerikai és világszerte levő divízióknak köszönhetően. Paraguayban jelenleg 12.807 adventista hívő él, míg a lakosság száma 6,9 millió. A tizenharmadik szombati adományainkkal gyülekezetek alapítását támogatjuk.

Uruguayban, amelyet Dél-Amerika legvilágiasabb országának tartanak, mindössze 8.016 adventista hívő van, a 3,4 millió lakos között. A tizenharmadik szombati adományainkkal egy hatásközpont és egy új gyülekezet felépítését támogatjuk ebben az országban.

FÜGGELÉK

Ebben a negyedévben, a függelékben, portugál (Brazília hivatalos nyelve) és spanyol nyelvű (Paraguay és Uruguay hivatalos nyelve) szavakat és kifejezéseket találhattok, meg dél-amerikai gyermekjátékokat és ételrecepteket.

A Távoli híreket a: www.subotnaskola.org weboldalon is letölthetitek.

Köszönjük, hogy elkötelezetten támogatjátok a missziót és a gyermekeket abban, hogy lelkileg összeköttetésbe kerüljenek a világszerte élő testvéreikkel.

Isten gazdag áldását kívánom nektek!

Nina Valen

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adakozásokatok segít:

- építeni egy „úszó gyülekezetet” az Amazonas, és a Solimos folyón;
- felépíteni egy kápolnát Brazíliában, a Transz-amazóniai Akadémián;
- a gyülekezet megalapításában, a paraguayi Asunciónban;
- építeni egy hatásközpontot a paraguayi Asunciónban;
- építeni egy hatásközpontot a La Teában (Montevideo, Uruguay);
- megalapítani egy új gyülekezetet Goesban (Montevideo, Uruguay);

1. ANGYALOK AZ AMAZONASON

Brazília

Lee és Jessie Halliwell

(Készítetek elő néhány képet az Amazonas folyóról. Halliwell misszionáriusról a következő honlapon találsz képet: www.AdventistMission.co)

Dél-Amerika legnagyobb folyója az Amazonas. A perui Andokból ered, mindössze 140 kilométerre a Csendes-óceántól, és 6,400 km hosszú utat tesz meg egészen az Atlanti-óceánig. (mutasd meg a térképen)

A Lucero missziós hajó

Manaus nagyváros az Amazonas partján fekszik. (Mutasd meg Manaust a térképen, Belemtől nyugatra.) A városon kívül, egy csendes folyóágon, kikötve áll egy fehér hajó, a Luzero, amely portugál nyelven annyit jelent: „a világosság hordozója”. Ez a hajó, és még más hasonlók, valaha az Amazonas folyót járták, és egészségügyi ellátást meg a Jézusról szóló örömmézenetet vitték az folyó mentén lakó emberekhez.

Ezen a hajón szolgáltak orvosok, egészségügyi nővérek, fogorvosok és más evangéliumi munkások, akik missziós munkát végeztek az

esőerdők lakói között. Ezek a kis hajók tanítókat és prédikátorokat vittek az új munkahelyükre, az Amazonas folyó partvidékén található falvakba. A legtöbb ilyen missziós hajót Leo Halliwell építette.

A emberek még mindig mesélnék azokról a csodálatos dolgokról, amelyek akkoriban történtek, amikor ezek a hajók reménységet és gyógyulást vittek az embereknek. Az egyik ilyen történetnek az „Angyalok az Amazonason” címet adták.

A három „hajóstoppo”

Halliwell prédikátor, a Luzeróval, lefelé igyekezett az Amazonason. Az őserdő fáiak lombozata baldachint formáltak a folyó felett. Jack, Halliwell prédikátor 15 éves fia, a partot kémlelte, hátha meglát egy jaguárt, „ami az őserdők leopárdjának” neveznek. Egy hangoskodó, piros, kék, zöld és sárga színekben tündöklő makaó papagáj repült el a fejük felett. A távolban gyapjas majmok ordítottak. A hajó lelassult, és Jack három jólöltözött férfit látott integetni egy kenuból.

„Szervuszatok!”, kiáltott ez egyikük. „Elhúznátok a kenunkat egy darabon?”

Halliwell is tudta, hogy veszélyes lehet megállni ilyen „hajóstoppo-soknak”. Valami azonban arra ösztönözte, hogy megálljon nekik. „Jack, dobd át nekik a kötelet”, szólott oda a fiának. Jack átdobta a kötelet, az emberek meg odakötötték a kenuhoz.

Víz alatti sziklák elkerülése

Két férfi felkapaszkodott a hajóra, és Halliwell mellé állt, miközben ő elindította a hajót. Egyszerre csak az egyik férfi elkapta a kormánykereket, és elfordította a hajót. A hirtelen manőverre megingott alattuk a talaj, a hajó pedig váratlanul elvetődött a töltéstől és visszarepült a folyó közepére. E váratlan fordulatra Jack majdnem kiesett a hajóból!

Halliwell a vizet kémlelte, amely mellett éppen elmentek. Öt-hat méterrel arrébb, több száz víz alatti sziklát látott. Ha erre ráfutottak volna, nem csak a hajó ment volna tönkre, hanem lehet, hogy még az életüket is elvesztették volna a Luzero utasai!

„Uh!”, szakadt fel Halliwell prédikátorból! „Köszönöm! Megmentetted a hajónkat és valószínűleg az életünket is!”

Az ember mosolygott, de semmit sem szólt, csak csendben vezette a hajót a sziklás folyómederben. Utána a stoppos visszaadta a kormánykereket a misszionáriusnak. „Ura, köszönjük, hogy önökkel utazhattunk”, mondta. „Ha meg tudna állni, mi most kiszállnánk.”

Különös! Gondolkodott Halliwell prédikátor. Nem látom jelét valamilyen településnek. Mégis megállt. A két stoppos visszaült a kenuba, és elindult a folyón lefelé.

„Nézzed, hogy merre mennek”, szólt Leo a fiának, Jacknek.

„Apa, eltűntek!”, kiáltott fel a fia.

Leo megfordult. A folyón senkit se látott. Nem volt folyókanyar, se szikla, ami eltakarhatta volna őket. A három férfi a kenuval együtt: eltűnt.

Bizonyára angyalok voltak! Gondolkodott Halliwell prédikátor miközben továbbvitte a Luzerot. Köszönöm, Uram, hogy elküldted az angyalaidat, hogy vigyázzanak ránk a mai napon! Csodálatos Isten vagy!

A Halliwell család éveken át szolgált az Amazonas partvidékén élő embereknek, gondoskodva az egészségükről, és hirdetve nekik a Jézusról szóló örömmüzenetet. Missziós adományainkkal támogattuk őket, és támogatjuk továbbra is az Amazonas vidékének elszigetelt falvaiban és nagyvárosaiban dolgozó hittestvéreinket.

Missziós sarok

- Lee Halliwell hozta létre az egészségügyi misszióshajót az indiánok részére, akik az Amazonas folyó mentén élnek, és az első hajóval, a Luceróval 1931-ben indult el. Azóta már 25 ilyen Lucero szolgált és szolgál, meg sok más kisebb-nagyobb hajó, amellyel egészségügyi támogatást visznek az Amazonas vidékén élő indiánoknak.
- Néhány évvel korábban, a mi tizenharmadik szombati adományaink hozzájárultak az internátus és a tantermek felépítéséhez az észak-brazíliai adventista egyetemen. Ma már sok diák a hazájában tanulhat, tehát nem kell nekik külföldre utazniuk.
- Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaink hozzájárulnak az „Úszó gyülekezet” létrehozásához. Köszönjük, hogy nagylelkű adományaitokkal még sokaknak segítetek abban, hogy megismerjék Jézust.

Az Amazonas állatvilága: az aligátor

Az aligátorok, amelyek az Amazonas folyó partján pihennek, valójában kajmánok. Ezek a hüllők úgy 60 évig is élhetnek. Akár 5,5 m hosszúságúra is megnőhetnek. Az alligátorok átlagos hossza körülbelül 3,5 méter, súlya körülbelül 227 kg. A bőrük miatt vadásszák őket, amelyből cipőket és táskákat készítenek.

2. FIÚK A FOLYÓRÓL – 1. RÉSZ

Brazília

Mateo és Adais

Mateo és Adais a Rosa de Saron (Sáron rózsája) nevű faluban nőtt fel. Ez a falu az Amazonas folyó partján található. Sok szép dolgot átéltek a folyó mellett, mire felnőttek. Szerettek úszni és szemlélni a krokodilokat. Szerettek pecázni és a rokongyerekekkel futballozni (a faluban majdnem mindannyian rokonok). S habár a falujukban nem volt villanyáram, a gyerekek nem bánták, hogy nem tudnak tévét vagy filmeket nézni, esetleg videojátékokat játszani az interneten, mert éppen elég mókás volt játszani a természetben.

A falu iskolája egyszobás volt, ahol a gyerekeket 1.-től az 5. évfolyamig csoportosították, a fapadok és asztalok mellé. Nem voltak könyveik. A négy óra alatt, amennyit az iskolában töltöttek, a diákok hallgatták a tanítót, és válaszoltak a kérdéseire. Volt egy tábla, amelyre felváltva írtak. És mégis mind megtanultak írni, olvasni, számolni. Amikor befejezték az ötödik osztályt, az iskolát is befejezték, kivéve, akinek volt sok pénze, hogy a városban tovább tanulhasson – de erre általában nem került sor.

Ám az Amazonas őserdeiben még ennél is rosszabb volt az, hogy amikor valaki megbetegedett, vagy történt vele valami, például megmarta a kígyó, se orvos nem volt, se egészségügyi személyzet, se kórház, ahol segíthettek volna rajta.

És akkor, 2010-ben, egy izgalmas dolog történt – Mateo és Adais falujánál kikötött egy hajó. Ezt a hajót Lucero XXVI-nak hívták, és volt

rajta egy orvos, egy nővér, egy fogorvos és egy lelkipásztor, akik azért jöttek, hogy segítsenek az embereken.

Lucero XXVI voltaképpen az ADRA része. Mateo és Adais még soha nem látott ilyen hajót, ezért nagyon örültek, hogy a Lucero XXVI kikötött a falunál és sokáig ott fog maradni. De a hajó személyzete ne csak a helyi falu emberein segített, hanem a környéken élő összes emberen.

Mateo és Adais minden nap lement a hajóhoz. Összebarátkoztak a hajó személyzetével, akik a helyi lakosságon igyekeztek segíteni. Mateo és Adais szintén segíteni akart, ezért az ADRA önkéntes munkatársai lettek. Keményen dolgoztak, fát és homokzsákokat hordtak, hogy hozzájáruljanak az újabb tantermek felépítéséhez a gyerekek számára. Mindenki látta, milyen nehéz munkát végeznek.

A két fiú éppen befejezte az iskolát (a faluban levő 5 osztályt) és akkor egyik nap az ápolónő megkérdezte őket, szeretnének-e még mást is megtanulni?

„Oh, persze!”, válaszolták lelkesen a fiúk. Ekkor az ápolónő beszélt nekik az adventista iskoláról, amelyet Instituto Adventista Agro – Industrial (Adventista agráripari intézet) – röviden: IAAI (az /i/ helyett /e/ hangot ejtenek). Az IAAI úgy csengett a fiúk fülében, mint egy csodálatos hely. Ott egy nagy házban élhetnének, mert az egy bentlakásos iskola, és sok mindent megtanulhatnak. Istent is jobban megismerhetnék.

De a fiúk szüleinek nem volt elég pénzük arra, hogy elküldjék őket ebbe az iskolába. Mit tegyenek?

A következő szombaton folytatjuk a történetet.

Tények - röviden

- Az Amazonas dél-amerikai folyó. Átszeli Guamot, Ecuadorot, Venezuelát, Bolíviát, Brazíliát, Kolumbiát és Perut.
- Az Amazonas hossza összesen 6.400 km.
- Az esős időszakban az Amazonas akár 190 km széles is lehet.
- Nincsenek rajta hidak. A folyó jórészt esőerdőkön halad keresztül.

Az Amazonas állatvilága: az anakonda

Anakonda a világ legnagyobb kígyófajtája, 6-9 méteres, da ennél hosszabb is lehet. Tud úszni, ezért vízi-boának is nevezik. Nem mérges kígyó, hanem az áldozatát úgy ejti el, hogy körültekeri és halálra szorítja. Az anakondának vannak fogai és harapni is tud, a harapás helye azonban gyorsan begyógyul. Nagyobb madarakra, emlősökre támad. Legalább két ember kell egy ilyen kígyó legyőzéséhez.

3. FIÚK A FOLYÓRÓL – 2. RÉSZ

Brazília

A múlt szombaton Mateo és Adais fiúkról hallottunk, akik egy kis Amazonas melletti faluban éltek. Nagyon izgalmas volt, amikor megérkezett hozzájuk a Lucero XXVI. Mivel a fiúk segíteni akartak, így az ADRA önkéntes munkásaivá váltak. Összebarátkoztak a Luceron levő egészségügyi nővérrel és lelkipásztorral, és tőlük értesültek a csodálatos IAAI adventista iskoláról. Nagyon szerettek volna ebben az iskolában továbbtanulni, de nem tudták hogyan valósíthatnák meg ezt a vágyukat.

„Tudom, hogy nincs elég pénzetek az iskolára”, szolt hozzájuk az egészségügyi nővér, „de talán megkérhetnénk a prédikátort, hogy segítsen nektek a tandíj kifizetése körül”. A prédikátor meg is ígérte, hogy minden tőle telhetőt megtesz.

Néhány hónappal később, Mateo és Adais jó hírt hallottak, felvették őket az IAAI adventista iskolába, és ösztöndíjat is kaptak. A fiúk annyira boldogok voltak – de ugyanakkor izgultak is, mert búcsút kellett nekik mondani a falujuktól, ahol egészen eddig éltek.

A gyerekek becsomagoltak pár dolgot, elbúcsúztak a családjuktól és elutaztak az IAAI iskolába. Először nyolc órát kellett hajóval utazniuk a folyón felfelé, hogy eljussanak a legközelebbi városba. A városban felszálltak az utolsó helyig megtelt autóbuszba, és sok órán át utaztak mire eljutottak az iskolába.

Miután megérkeztek, a fiúkat elvezették a diákotthonba, és kaptak egy szobát. A két fiú eleinte nagyon szégyellős volt, ezért mindenhova együtt ment. A kis faluban ugyanis megszokták, hogy együtt vannak,

és hogy idegenekkel nem állnak szóba (azokkal, akik nem tartoztak a falujukhoz).

Egy idő után azonban, a fiúk észrevették, mennyire igyekeznek nekik segíteni a tanárok, ezért felbátorodva, ők maguk is ismerkedni kezdtek. Egyszer, Mateo meglátott egy kisfiút, aki egyedül ült a tanteremben, odament hát hozzá és összebarátkozott vele. Mateo örült az új barátoknak, az új barátok pedig segítettek neki a tanulásnál. Adais is szerzett új barátokat, és sokat tanult.

A fiúknak nagyon tetszett a zene, amelyet az iskolában hallottak, ezért maguk is csatlakoztak az iskolai kórushoz. Sokat megtanultak az éneklésről, és ők is velük együtt énekeltek, amikor a kórus az első CD-jét felvételezte.

Mateo és Adais mára már lediplomázott. Mindketten tovább tanulnak – Mateo prédikátornak készül, hogy aztán visszatérjen a falujába, és támaszt nyújtson az Amazonas menti falvakban élő embereknek. Adais mérnök akar lenni. Mindketten azt vallják, hogy míg a kis falujukban éltek, nem is tudták elképzelni, hogy milyen hivatást választhatnának, de most már tudják. Nagyon boldogok és hálásak a Lucero személyzetének, akik eljöttek, és segítettek a falu népének, és most már ők is tudnak más embereket támogatni.

A tizenharmadik szombati adományainkkal segítünk az IAAI adventista iskolának, hogy új imaházat létesítsen az iskolán belül. Köszönjük nagylelkű támogatásaitokat!

Missziós sarok

- Adventista agráripari intézetet (IAAI) 1968-ban alapították.
- Az első vízi erőmű az Amazonason az IAAI iskolában volt. 1982-ben, amikor gátszakadás történt, a vízerőmű is leállt.
- Az iskola az Amazon-Roraim egyházterülethez tartozik, az meg az Észak-nyugat Brazíliai Unióhoz.
- Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaink hozzájárulnak ahhoz, hogy felépüljön az annyira szükséges imaház az IAAI intézet területén.

Az Amazonas állatvilága: kapibara (vízidisznó)

A vízidisznó Földünk legnagyobb rágcsálója, és egy óriási tengerimalacra hasonlít. Akár 45 kg-os is lehet. Lábujai között kicsi úszóhártyák találhatók, amivel rendkívül jól úszik. Elsősorban vízinövényekkel, levelekkel, fakéreggel, magvakkal és füvekkel táplálkozik. Még úszódisznónak is nevezik, mert képes úszni a vízen.

Aktivitás

Énekeljétek portugál nyelven:

Engem szeret Jézusom (Znam da Isus voli meg)

Sim, Cristo Me Ama

Krees toh tehm ah mohr pohr meeng,

kohn sehr teh zah eh-oh cray-oh ah seeng;

pohr ah mohr deh meeng mohr hay oh,

ve voh-eh stah pohr meeng noh she-oh.

Ref:

seeng kdrees toh meh ah mah (3x)

ah bee blee-ah-ah seeng meh deez.

4. A MEGHÍVÓ

Brazília

Amanda az Amazonas folyó közelében él, Észak-Brazíliában. Ki tudja nekünk megmutatni a térképen, hol van az Amazonas folyó? (Próbálja meg valamelyik gyerek!) Egyik nap, amikor Amanda hazaért az iskolából, egy reklámpapírt talált az ajtóban. Jobban mondva, az adventista előadásokra szóló meghívó volt. Lesznek énekek, beszélgetés az egészségről, film Jézusról és bibliatanulmányozás. Amanda mindezt érdekesnek találta, ezért megkérdezte az édesanyját, elmehet-e. Ő beleegyezett, így Amanda már az első estén ott volt.

Új barátok

Amanda egy kicsit szégyellős volt, amikor először lépett be az épületbe, ám talált ott még más gyerekeket is, ezért mindjárt otthonosabban

érezte magát. Meglepődve tapasztalta, hogy a gyerekek vezették az éneklést és a műsorban is részt vettek. Amandának mindez nagyon tetszett.

Az est után, ott maradt beszélgetni a gyerekekkel. Iskolatársakkal találkozott, de újakkal is megismerkedett. Úgy döntött, hogy másnap ismét eljön. Otthon mindent elmesélt, és az édesanyját is meghívta a felnőttek igetanulmányozására. Édesanyja azonban azt válaszolta, hogy nincs rá ideje.

Amanda óhaja

Amanda minden nap hívta az anyukáját az imaházba. Végül az anyukája mégiscsak elment. Élvezte az előadásokat, és továbbra is eljárt. Még a külön bibliai tanulmányozásra is feliratkozott.

A sorozat vége előtti estén, miközben hazafelé tartottak, Amanda így szólt az anyukájához: „Én továbbra is el akarok járni az adventista imaházba. Velem jössz? Ha nem, akkor majd egyedül megyek.”

Az édesanyját meglepte Amanda határozottsága. Elgondolkodott, és úgy döntött, hogy ő is járni fog az imaházba. Így kezdtek ők ketten szombatontként imaházba járni.

Miután átvették a bibliai igazságokat a prédikátorral, mindketten úgy döntöttek, hogy megkeresztelkednek. Az anyuka eldicsekedte a prédikátornak, hogy Amanda hatott rá abban, hogy kirtartson Jézus mellett. Együtt meg is keresztelkedtek.

Amanda csatlakozott a cserkészekhez, ahol sok mindent megtanul. A cserkészekj ketten-ketten járnak és könyveket ajándékoznak az embereknek. Amanda beszél az osztálytársainak Jézusról, meghívja őket a kiscsoportba, amely hetente egyszer találkozik valamelyikük otthonában, és érdekes módszerekkel tanul Jézusról.

„A legjobb dolog, amit valaha megtettem, az, hogy átadtam az életemet Jézusnak”, mondja Amanda. „Ő annyira szeret engem!”

Mi is megtehetjük azt, amit Amanda tett. Átadhatjuk az életünket Jézusnak. Meghívókat osztogathatunk az embereknek, és bátoríthatjuk egymást az Isten szeretetéről való bizonyágtevésre az osztálytársak és a szomszédok között. Annyi féleléppen segíthetünk az embereknek megismerkedni Jézussal. Még valami, amit megtehetünk, az a missziós adományaink átadása. Így még több ember megtudja, hogy Jézus szereti őt.

Missziós sarok

- Eddig hallottunk pár történetet arról, hogyan beszélnek a gyerekek másoknak Jézusról. Meg tudod-e mondani, hogyan voltak ők Jézus misszionáriusai?
- Hitünkéről százféléképpen bizonytságot tehetünk. Te hogyan szoktál másoknak bizonytságot tenni?

Az Amazonas állatvilága: a folyami delfin

Az amazonasi folyami delfin úgy 2,5 m hosszú, és 68-90 kg a testtömege. A víz alatti tárgyakat természetes szonár rendszerrel, az úgynevezett echolokátorral keresi. A legtöbb tengerész hisz abban, hogy ha delfinek úszkálnak a hajó körül, akkor az szerencsét hoz nekik. A folyami delfinek úzás közben akár a 40 km/h sebességet is elérhetik. Ugyanilyen sebességgel fut az elefánt.

5. A HATÁS EREJE

Brazília

Samara

Samara Brazília északi részében él. (Mutasd meg a misszióstérképen Brazília északi részét.) Még csak 4 éves volt, amikor megtudta, hogy mi mindent tehet egy gyerek Jézusért.

A kis tanítónő

Forró nyári nap volt, amikor Samara meglátott egy idős bácsit, aki nyalókákat árult a házuk közelében. Megkérte az anyukáját, vegyen neki egy nyalókát, s az anyukája adott neki pénzt, hogy megvehesse. Samara odaszaladt a bácsihoz és meglátta, hogy a kezében cigaretta van.

„Bácsi, maga cigarettázik?“, kérdezte Samara meglepetten. A bácsi bólintott, erre Samara rávágta: „Tudja, maga, hogy a dohányzás nagyon káros, és Jézust szomorítja vele?“

A bácsi ledobta a földre a cigarettát. Adott Samarának egy nyalókát, és visszakísérte őt az anyukájához. Így szólt az asszonyhoz: „Nekem

kellene tanítanom ezt a kislányt, s lám ő tanított meg engem. Soha többé nem fogok dohányozni.”

Ezt követően, amikor csak Samara háza előtt ment el, mindig odakiáltotta: „Hol van az én kis tanítónőm?” Samara boldog volt, hogy beszélgethetett a bácsival, akit ő Tióknak hívott. Egyszer Samara édesapja is összefutott Tióval, és akkor elbeszélgettek Jézusról. Meghívta Tiót, hogy menjenek együtt a gyülekezetbe, és ő szívesen el is ment volna velük, de nagyon messze lakott. Samara apukája megadta neki az imaház címét és megmagyarázta, hogy fog odatalálni. Tio rendszeresen eljárt a gyülekezetbe, és átadta a szívét Jézusnak.

Egyszer Tio megint Samara háza előtt ment el, s ekkor bekiáltotta, hogy hamarosan megkeresztelkedik. Samara családja nagyon messze lakott, s nem tudtak elmenni a keresztségre, de Samara és a szülei nagyon örültek annak, hogy Tio átadta életét Jézusnak.

Új barátokat Jézusért

Egyik szombat délután Samara a házuk előtti teraszon üldögélt. Láta, hogy az új szomszédgyerek, Eduardo, szintén kint ül a teraszon. Elkezdtek beszélgetni, s közben Samara megkérdezte a fiút, hogy hisz-e Istenben? A fiú elárulta neki, hogy korábban a szüleivel együtt, ő is eljárt a templomba, de miután meghalt az édesapja, a család nem ment többet a templomba.

Samara meghívta őt a vasárnap esti előadásokra. Azt mondta, hogy most nem tud elmenni, de a következő vasárnap ő is elmegy, és így is történt, még az öccsét, Márkot is magával vitte. Samara beszélt nekik Isten szeretetéről és megkérdezte őket, szeretnék-e tanulmányozni a Bibliát az ő édesapjával? A fiúk elfogadták az ötletet, és így szombat délutánonként Samarával és az édesapjával együtt tanulmányozni kezdték a Bibliát. Amikor Eduardo befejezte a témák tanulmányozását, elfogadta Jézust és szeretett volna megkeresztelkedni. Samara ekkor még nem volt megkeresztelve, ezért megkérdezte, vajon ő is megkeresztelkedhetne-e Eduardóval? A szülei és a lelkipásztor beleegyezettek, így tehát Eduardo és Samara együtt meg is keresztelkedett. Nagyon boldog nap volt ez a számukra.

Eduardo családja elköltözött, de a fiú megüzente Samarának, hogy már ő is beszél másoknak Isten szeretetéről, és bibliaórákat is tart,

valamint csatlakozott az ottani helyi gyülekezet egyik kiscsoportjához. Még az anyukája is bevallotta, hogy örül annak, hogy a fiai adventista hívők. Ez jó változásokat eredményezett a családban.

Sok alkalom

Nemsokára rá, Samara gyülekezetében megszervezték az imahetet a gyermekek számára, s ez alkalomból az imahét szervezője megkérdezte Samarát, hajlandó volna-e egyik nap megtartani a prédikációt? A gyermektanító odaadta neki az anyagot, amit Samarának meg kellett tanulnia. Kicsit nehéz volt neki, meg izgult is, különösen, amikor a szószékről meglátta a sok népet. De imádkozott, és Isten megnyugtatta.

Amikor eljött a pillanat, hogy fel kellett állnia, prédikálni, már egyáltalán nem volt lámpalázás. Isten segített neki, hogy jól tudjon beszélni. A kislány tudta, hogy a Szentlélek vezeti őt, ezért a prédikáció végén felhívást intézett mindazokhoz, akik szeretnék átadni életüket Istennek. Tizenöten jöttek előre, és ő imádkozott értük.

Samara sok módot talált arra, hogyan lehet hatással másokra, és vezetheti őket Jézushoz. A kislány tudja, hogy Isten még sok más módot is talál majd arra, hogyan tehet bizonyosságot másoknak az Isten szeretetéről. Samara megtanulta, hogy nem számít, hány évesek vagyunk. Mindig beszélhetünk Jézusról, akár fiatalok, akár középkorúak, akár idősek vagyunk.

Ezért ne féljeteek beszélni az embereknek arról, hogy Isten szereti őket. És jegyezzétek meg, hogy az adományaitok segítségével még sokan bizonyosságot tehetnek Jézusról.

Tények - röviden

- Brazília egy nagy ország. Csak négy ország van a világon, amely nagyobb Braziliától (Oroszország, Kanada, Kína és az Egyesült Államok).
- A legtöbb esőerdő Braziliában található. Az Amazonas a melékfolyóival együtt, Braziliának több mint a felét elfoglalja. Az Amazonas Perutól az Atlanti-óceánig kanyarog. (Mutassátok meg a missziós térképen az Amazonas útját, Perutól az Atlanti-óceánig.) Brazília északi részének szinte minden folyója az Amazonasba ömlik.

- Az esőerdők több ezer növénynek, állatnak, madárnak, hüllőnek és halnak adnak otthont. Egy részük sehol máshol nem található meg. Úgy 70.000 különféle rovar tartózkodik bennük, de a tudósok még fel sem fedezték az összest.

Az Amazonas állatvilága: jaguár

Az Amazonas esőerdőinek legfélelmetesebb állata a jaguár. A felnőtt egyed úgy 2,5 méteres ebből a farka úgy 1 méter hosszú. A testtömege 130 kg; és a jaguár mély hangot ad. Sokszor a fán meglapulva vár a zsákmányra. Predája elsősorban a szarvas, a tapír, vagy a peker (sertés-szerű állat). Köztudott, hogy a dzsungelben vadászó embereket is megölte.

Aktivitás

Beszéljünk portugálul!

(A hangsúlyos szótagokat nagybetűkkel írtuk.)

Számok:

- 1 um
- 2 DOisz
- 3 tresz
- 4 KVATro
- 5 SZINko
- 6 szejsz
- 7 SZEcsi
- 8 OJto
- 9 NOvi
- 10 desz

6. A TETTEKBEN MEGNYILVÁNULÓ HIT

Brazília

Hektor

Hektor a braziliai Belemben él. A szülei sokat veszekedtek ezért az édesanyja nagyon szomorú volt. Hektor édesanyja egyszer megkérdezte a szomszédokat, hogy lehet, hogy ők olyan boldogok? „Mi adventista

hívők vagyunk”, válaszolta a szomszédasszony. Felkínálták neki, hogy tanulmányozzák vele a Bibliát, ő azonban elutasította. Nem értette meg, hogy ha békét akarunk, akkor meg kell hívnunk Jézust, hogy költözzön a szívünkbe.

De egy idő után, Hektor anyukája meghívta a szomszédokat, hogy tanulmányozzák együtt a Bibliát, Hektort is meghívta, hogy csatlakozzon hozzájuk, de ő jobban szeretett játszani a barátaival. Miközben kint futballozott, egy hang így szólt hozzá: „Csatlakozz édesanyádhoz a Biblia tanulmányozásában”. Körülnézett, de senkit nem látott a közelben. Aztán ismét hallotta a hangot: „Csatlakozz édesanyádhoz a Biblia tanulmányozásában”. Hektor abbahagyta a játékot és odaszólt a barátainak: „Nekem most mennem kell”. Elindult az udvaruk felé, ahol az édesanyja a szomszédokkal Bibliát tanulmányozott.

Hektor éppen akkor ért oda, amikor a felnőttek arról beszélgettek, hogyan szólhat a Szentlélek az emberekhez. „Éppen ez történt most velem”, gondolkodott Hektor. Ezt követően Hektor egyetlen bibliatanulmányozásról se maradt le. Néhány hónap múlva az édesanyjával együtt ő is megkeresztelkedett.

Otthoni gondok

Hektor édesapja nem örült annak, hogy a felesége és a fia adventista hívők lettek. „Nekem nem tetszik ez a vallás!”, mondta. Amikor a felesége nem akarta ott hagyni a gyülekezetet, Hektor apja azt mondta nekik, hogy el kell hagyniuk a házat.

Hektor és az anyukája egy ideig a nagyanyánál éltek. Miután visszamentek az otthonukba, az apuka ismét megpróbálta ráhajtani őket arra, hogy hagyják ott a gyülekezetet. Amikor nem akarták, akkor ő ment el otthonról.

Hektor álma

Hektor álmódott valamit, ami megváltoztatta az életét. Menny felé vezető lépcsőket látott. Hallotta, ahogy az angyalok név szerint szólítgatják az embereket a mennybe. Hektor szétnézett, hol lehet az apukája, és látta, ahogy a kocsmában iszogat. Hektor odafutott hozzá: „Apa, gyere, megyünk!”, de az apukája azt mondta, hogy majd később.

Hektor rájött, hogy nem várhat arra, hogy majd mások meghívják az édesapját; neki kell ezt megtennie, még hozzá azonnal!

Új feladat

Hektor ritkán látta az édesapját, da az anyukájával minden esti áhítat alkalmával imádkoztak érte.

Hektor az iskolatársainak is beszél a hitéről, és bátorítja őket, hogy imádkozzanak. Egy – jórészt adventista – gyerekekből álló kiscsoportot is vezet. Körülbelül 17 gyerek szokott összejönni.

A többi adventista gyereket is bátorítja, hogy alapítsanak saját kiscsoportot. Hektor csoportjából eddig négyen keresztkedtek meg.

Hektor igyekszik segíteni azokon a fiatalokon, akik éppen nehéz időszakban vannak. „Bátorítom őket, hogy barátkozzanak össze Jézussal”, mondja, „mert Ő sohasem fogja cserbenhagyni őket”. Hektor hozzáteszi: „Nem elég csak imádkozni valakiért. Legyünk késztek arra, hogy Isten felhasználjon bennünket valaki életének a megváltoztatásában”.

Imádkozol-e valakiért? Utasított-e már Isten arra, hogy tegyél valakiért valamit az ő életének megváltoztatása érdekében? Teszed-e amit Isten mondott?

Amikor átadjuk a szombatiskolai adományainkat, akkor is segítünk valakinek, hogy megismerje Istent.

Missziós sarok

- Sokan élnek az Amazonas folyó menti falvakban, akik sohasem hallottak az adventi üzenetről.
- Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományainkkal hozzájárulunk egy „úszó gyülekezet” létesítéséhez, ahova az Amazonas mellett élő emberek tudnak majd eljárni, és ahol majd jobban is megismerkedhetnek Jézussal.
- Az Adventista Misszió DVD-jén még több történetet találtak ebből a régióból. Kérjétek meg a felnőtteket, hogy készítsenek a számotokra saját DVD-t, hogy nyugodtan megnézhesétek a történeteket.

Az Amazonas állatvilága: a manátusz (tengeritehén)

A manátusz a tengeritehének rendjébe tartozik, akár 4 m-re is megnőhet és 500-600 kilogrammos testtömegű lehet. Az Amazonas vízi növényzetével táplálkozik. A felső ajka két részre oszlik, amely lehetővé teszi, hogy fogóként ragadja meg a növényeket.

Aktivitás

Beszéljünk portugálul!

Nem nehéz megtanulni az alábbi kifejezéseket. (A hangsúlyos szótagokat nagybetűkkel írtuk.)

Kifejezés	Kiejtés
Jó reggelt	bon DI-a
Áldott szombatot	fe-LISZ SZA-ba-do
Isten hozott	bein VIN-do
Kérem	por fa-VOR
Köszönöm	o-bri-GA-do
Nincs mit	gyi NA-da
Igen	szin
Nem	nou
Viszontlátásra	csou

7. A CSERKÉSZEK MUNKÁJA

Brazília

Eduardo

Eduardo Brazília City-ben él. A családja nem tagja az adventista egyháznak, de a nővére, amikor kisebb volt, csatlakozott az adventista cserkészekhez. Mivel a kislány nagyon szeretett a cserkészklubban, amikor Eduardo 8 éves lett, az anyukája bátorította, hogy ő is csatlakozzon a cserkészekhez. Eduardo emlékszik még arra, milyen lelkesen mesélte a nővére, mit csinálnak a cserkészek: táboroznak, sportnapokat tartanak, tanulnak menetelni, és érmet is kapnak, amikor tökéletesen megtanulnak valamilyen cserkészügyességet. Amikor

megkérték a cserkészklubot, hogy szerepeljen az egyik szombati istentiszteleten, Eduardo is ott volt egész szombaton a gyülekezetben. A klubtagok az egyenruhájukban voltak, és menetelés közben Brazília zászlaját lengették. Néhány cserkész diakónus volt, mások rendfenntartók; voltak, akik énekeltek, vagy imádkoztak. Két-három cserkész Igét hirdetett. Eduardo nagyon boldog volt, hogy a cserkészek között lehet.

Jó a gyülekezetben

Eduardo nővére kilépett a cserkészek közül, de továbbra is eljárt a gyülekezetbe. Gyakran meghívta Eduardót, hogy menjen vele a gyülekezetbe, még akkor is, amikor a cserkészek nem szerepeltek. Az anyukájuk örült annak, hogy a gyerekek együtt mennek a gyülekezetbe, mivel ő, mint egészségügyi nővér, nem tudott rá időt találni.

Eduardo szeretett a szombatiskolóban. Áttanulmányozta a gyermekeknek szánt bibliai témákat és elhatározta, hogy megkeresztelkedik. Eduardo azt szeretne volna, hogy a keresztségen a szülei is jelen legyenek. A fiú megkérte a szüleit, akik mindketten egészségügyi dolgozók, hogy legyenek jelen a keresztségen, és mindketten megígérték, hogy kivesznek egy szabadnapot, hogy ott lehessenek a fiuk keresztségén. Nagyon boldog nap volt ez Eduardo számára.

Miután Eduardo nővére befejezte az iskolát, átköltöztek egy másik városba. A fiú ekkor egyedül járt az imaházba. Az anyukája szeretne volna őt bátorítani, hogy bátran járjon Istennel, és nagyon sajnálta, hogy ő meg a férje nem tudnak eljárni a gyerekekkel az imaházba, mivel hétvégeken is dolgoznak. Úgy döntött, hogy megpróbál szabad szombatot kérni, hogy eljárhasson Eduardóval a gyülekezetbe.

Az istentisztelet családi ügy

Nem sokkal később az apuka is elkezdett járni az imaházba a fiúval és az anyukával, amikor csak szabadnapos volt szombatonként. Ez még inkább bátorságot öntött Eduardo anyukájába, hogy kitartóan járjon az imaházba. Bekopogott a főnökéhez, és kérte a szabad szombatot. Megbeszélték, hogy más napokon kicsit tovább fog dolgozni, hogy a szombatja szabad lehessen. A kérését jóváhagyták, úgy hogy most már rendszeresen eljárhatott Eduardóval az imaházba. Egy évvel később,

egy előadássorozat alkalmával, Eduardo szülei eldöntötték, hogy áttanulmányozzák a bibliai igazságokat és megkeresztelkednek. „A gyermekeink jó példát mutattak”, mesélik Eduardo szülei. „Azt akarjuk, hogy a családjunk krisztusközpontú legyen.”

Eduardo meséli: „Nagyon boldog vagyok, hogy Isten támogatott engem és a nővéremet abban, hogy a szüleinket Jézushoz vezessük. Amikor a szomszédságban élő gyerekek megkérdezik, hogy szombatoként hova járok, én elmondom nekik, és őket is meghívom. Amikor valamilyen programot készítünk, akkor is meghívom őket. A cserkészekhez is hívom őket. Két barátom máris csatlakozott. Tetszenek nekik a cserkészprogramok, és a szüleiket is meghívták az imaházban megtartott programokra. Ha a szüleiknek kérdéseik vannak, akkor szívesen válaszolok rájuk és elmondom nekik, mennyire fontos, hogy támogassák a gyermekeiket ezekben a dolgokban. Remélem, hogy a barátaim és a szüleik a cserkészprogramok segítségével eljutnak Jézushoz, ahogy ez a nővéremmel és velem is történt.”

A boldog család

Eduardo édesanyja mondja: „Boldog vagyok, hogy családként együtt dicsőíthetjük Istent. S mivel a gyermekeim állandóan hívogattak az imaházba, ma mindnyájan Isten nagy családjához tartozunk. Beszélünk Isten szeretetéről a szomszédoknak, akik még nem ismerik Istent, de már eljárnak a mi otthonunkban alapított kiscsoportba.”

Eduardo kedvenc igehelye a Józsué 24,15: „... válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok (...) én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk”.

Tények - röviden

- Brazília különböző állatfajoknak ad otthont, mint amilyen a tatu, a tapír, jaguár és puma.
- Brazília fővárosa Brasília (Brasíliaváros), a legnagyobb város azonban São Paulo.
- Brazíliában három időzóna létezik.

Az Amazonas állatvilága: a selyemmajom

Marmozet vagy selyemmajom, az egyik legkisebb majomfajta. Alig 15 cm hosszú, a testtömege mintegy 500 gr, néha sokkal kevesebb, 85-113 gr. A farka általában hosszabb, mint a teste. E majomfajtnál a hímek hordják a kicsinyeket a hátukon.

8. A KIS PEDRO IMÁJA

Paraguay

Pedrito

Pedrito (kis Pedro) Paraguayban él, egy kis északi faluban, egy kis házban. (Keressétek meg a gyerekekkel együtt, hol található Paraguay a missziós térképen). A falvakban élők mind bennszülöttek. Gyakran indiánoknak nevezik őket.

Sok család él ebben a faluban, Pedrito nagyapja pedig törzsfőnök volt. Amikor a kis Pedro 7 éves volt, a nagyapja iskoláztatni akarta a fiút. A törzsfőnök-nagyapa hallotta, hogy létezik az Eskuela Adventista de Koaguazu (a Koaguazu adventista iskola). Bizonyos emberek azt mondták neki, hogy a fiú ott nagyon jó oktatásban részesülhet.

Iskolakezdés

A törzsfőnök és Pedrito órák hosszáig utaztak, mire eljutottak az iskoláig. Amikor megérkeztek, megmutatták nekik az egész iskolát, a diákothont is beleértve, ahol Pedrito lakni fog. Akkor a nagyapa elbúcsúzott az unokájától és hazament.

A kis Pedro először nagyon magányosnak érezte magát, de ez nem tartott olyan sokáig, mivel csakhamar összebarátkozott a többi gyerekkel és a tanítókkal. Megtanult írni, olvasni, számolni. De ami legfontosabb, megtanulta, mennyire szereti őt Isten. Pedrito azt is megtanulta, hogy Istentől mindenféle jó dolgokat kapunk, mint például az ennivalót. Megtanulta, hogy ezért evés előtt mindig megköszönjük Istennek az ennivalót.

Hazatérés

Az idő gyorsan múlt az iskolában, és hamarosan egy rövid iskolaszünet következett. Hazaérve Pedrito nagyon izgatott lett a családja láttán. Alig várta, hogy elmondja nekik, hogy mit tanult meg az iskolában – különösen azokat a dolgokat, amelyeket Istenről tanult meg.

Amikor eljött ez étkezés ideje, Pedrito a családjával együtt asztalhoz ült. Pedrito annyira megszokta az iskolában, hogy evés előtt mindig imádkoznak, hogy most megrökönyödve szemlélte, ahogy a családja azonnal nekivágott az evésnek. Nagyon különös érzés támadt benne, ezért lehajtott fejjel csendesen imádkozni kezdett.

„Te meg mit csinálsz?“, kérdezte az apja. „Mi ilyet nem szoktunk tenni! Ha imádkozni akarsz, akkor fogd az ételt és egyél kint, magad!”

A kis Pedro szófogadóan kiment, és leült a földre, hogy egyen.

Pár perc múlva arra jött a nagyapja és megkérdezte, hogy miért eszik kint? „Apa nem akarja, hogy hálát adjak Istennek az enniválóért, ezért kiküldött”, válaszolta Pedrito.

Hálás

Pedrito nagyapja bement a házba és beszélt a fiával, azaz Pedrito apukájával. „Miért teszed ezt a fiaddal?“, kérdezte. „Örülnöd kellene, hogy imádkozik! Ő megváltozott, és ezért hálásnak kellene lenned! Elmegyek az iskolába és megkérem őket, jöjjenek el hozzánk és tanítsanak meg bennünket mindarra, amire Pedritót megtanították.”

A nagyapa valóban elment az iskolába, elmesélte nekik, hogy mi történt és mennyire örül a Pedrito életében látott változásoknak. „Tudnának-e elküldeni valakit a mi közösségünkbe, aki megtanítana bennünket Isten tisztelésére?”

A kis bizonyágtevő

Szerencsére az iskola el tudta küldeni a lelkipásztort Pedrito falujába, aki 3 hónapig volt közöttük, és tanította őket a Bibliából. Végül Pedrito nagyapja, édesanyja és a faluból még 17 személy, megkeresztelkedett.

Idővel még mások is megkeresztelkedtek, és most ebben az adventista közösségben 40 hívő van – a gyülekezet „magvát” az a kisfiú hintette el, aki egyszerűen csak hálát akart adni Istennek az ételért.

Habár még nincs megkeresztelve, de Pedrito édesapja is már eljár a családjával a gyülekezetbe. Pedrito bizonyágtévéésének köszönhetően a kisöccse és más gyerekek is eljárnak a szombatiskolába. Köszönjük az önkéntes adományaitokat, amelyeknek köszönhetően még sok kisfiú és kislány fog megismerkedni Jézussal.

Missziós sarok

- Paraguayban 62 gyülekezet van 10.804 keresztelt hívő.
- Paraguayban van három adventista akadémiánk és egy egyetemünk.
- Paraguayban létezik még négy adventista egészségügyi központ: két kórház, egy klinika és egy egészségház.

Az Amazonas állatvilága: a vöröshasú pirája

A piráják az Amazonas folyóban élnek és húsevők. Sokkal veszélyesebbek, mint a cápák. Több száz példány él egy rajban. Nagyon éles fogaik vannak, és néhány perc alatt széttépik egy nagy állat testének a húsát.

9. PABLO IGEHIRDETÉSE

Paraguay

Pablo

Pablo az Asunción nevű nagyvárosban él, amely Paraguay fővárosa (segíts a gyerekeknek megtalálni Paraguayt a térképen). Pablo már kiskorában szerette a szombatiskolát és szombatonként boldogan járt az imaházba.

Amikor még egészen kicsi volt, Pablo szeretett az első sorban ülni, és lerajzolni a prédikátort. Pablo nagyon ügyes volt, és jól le tudta rajzolni a prédikátor arckifejezéseit az igehirdetés közben. Rajzolás közben a prédikációt is figyelmesen hallgatta, s amikor 6 éves volt, a szombatiskolai tanítónője megkérte néha, hogy segítsen neki egy-egy

prédikáció elkészítésében. Akkor átadta neki a prédikáció rá eső részét, amit Pablo három nap alatt megtanult.

A gyermektanító megdicsérte Pablót, hogy nagyon ügyes és elmondta neki, hogy szerinte az lenne a legjobb, ha prédikátornak tanulna. Pablo nagyon meglepődött, de egyben nagyon meg is örült ennek!

Néhány hónappal később Pablót ismét meghívták prédikálni, de ez alkalommal egy másik gyülekezetbe. És azután egyre több helyre hívták őt prédikálni. Néha még nagy, hazai evangéliumi sorozatokra is meghívták, hogy beszéljen az embereknek Jézusról.

A Biblia nagyon fontos Pablo és a családja számára, mert tudják, hogy az Isten Szava az, minden emberhez. Minden reggel és este tartanak családi áhítatot, amikor énekelnek, tanulmányoznak és imádkoznak. Így sikerült Pablónak sok fontos dolgot megtanulnia a Bibliából, amit másoknak is elmond.

„Szeretek Józsefről, Dánielről prédikálni, meg olyan gyerekekről is beszélek, akik nem fogadtak szót a szüleiknek, majd bibliai példával is összehasonlítom őket”, mondja Pablo.

Pablo nagyon szeret beszélni az embereknek a Bibliából. Kedvenc igehelye: Zsolt 91,15-16, mivel azt mondja, hogy „ez arról szól, hogy ha meghívjuk Istent, akkor velünk lesz, s ebben biztosak lehetünk!”

Pablo minden gyereket arra bátorít, hogy beszéljenek másoknak Isten szeretetéről. „Fogjuk a Bibliánkat és beszéljünk a gyerekeknek Istenről”, tanácsol bennünket Pablo.

Senki se lehet annyira fiatal, hogy ne beszélhessen másoknak Isten szeretetéről. Az évek nem számítanak... mindegy, hogy idős vagy, vagy fiatal. Hogyan tudsz Istenről beszélni az embereknek? Íme, néhány ötlet:

1. Legyél meggyőződve arról, hogy ismered Istent, és hogy az Ő barátja vagy. Naponta legyen idő az imára és a Biblia tanulmányozására, vagy kérjél meg valakit, hogy olvasson fel neked. Mózes első könyve (a Teremtés), kezdetnek megfelel, és jó ha előről kezdjük olvasni a Bibliát, mert akkor megismerkedünk a kezdettel. Sok érdekes történetet találunk benne, amelyekből levonhatjuk a tanulságot.
2. Ha a családokban még nem szerveztétek meg az áhítatokat,

akkor kérd meg a nagyszülőket, vagy egy felnőtt személyt, hogy szervezze meg. Legalább 15 percet szánjatok énekre, imára és a Biblia vagy valamilyen lelki jellegű könyv olvasására.

3. Amikor imádkoztok, kérjétek meg Jézust, találjon valakit, akinek ti bizonyosságot tehetek az Ő szeretetéről, és kérjétek meg Istent, hogy segítsen nektek, hogy megtaláljátok a megfelelő szavakat. Talán találtok valakit a szomszédságban, aki magányos és szomorú? Lehet, hogy az iskolában lesz szüksége valakinek a segítségetekre. Ha a szüleitekkel elmentek a boltba, mosolyogva felmondhattok egy igehelyet az elárúsítónőnek.
4. Beszéljétek a prédikátorral vagy a biblia-tanítónővel a gyermekszombat programjáról. Kérjétek meg a gyermektanítót vagy a prédikátort, segítsen nektek elkészíteni a prédikációt.

Milyen ötletek van még azzal kapcsolatban, hogyan beszélhettek Jézusról és az Ő Igéjéről?

Tények - röviden

- Asunción várost a spanyol felfedező, Juan de Salazar alapította, Nagyboldogasszony napján, azaz Szűz Mária mennybevitelének ünnepén, 1537. augusztus 15-én.
- Paraguay Brazíliával, Bolíviával és Argentínával határos. Tengerparttal viszont nem rendelkezik.
- A lakóság 90% római katolikus, 6% protestáns, 1% más keresztény vallású és 3% más, nem keresztény vallásokhoz tartozik.

Az Amazonas állatvilága: a lajhár

A fák lombkoronájában él és levelekkel, rovarokkal táplálkozik. Az erősen gördült és hátrahajló karmok lehetővé teszik, hogy a legkisebb erőfeszítés és izommunka nélkül lógjanak a fák ágain Néha még holta után is lógva marad a fán. A lajhár lassan mozog, de jól tud fára mászni. A földön alig tud mozogni, majdnem tehetetlen. A vízben azonban jól úszik.

10. A VAK EMBER, AKI LÁT

Uruguay

Francisco úr

Francisco úr Argentínában született (segítsetek a gyerekeknek megtalálni Argentínát Dél-Amerika missziós térképén), de évekig Uruguayban élt (segítsetek a gyerekeknek megtalálni Uruguayt Dél-Amerika missziós térképén).

Kisbaba volt még, amikor elvesztette a szüleit, ezért árvaházban nevelkedett. Nagyon rossz élete volt, ezért 9 éves korában Francisco különféle pénzkeresési lehetőségek után nézett. A temetőben talált magának munkát. Sírokat kellett tisztán tartania. Aprópénzért dolgozott.

Amikor betöltötte a 12 életévét, jobb munkához jutott: cukorkaboltban dolgozott. Vidámabb hely volt, és többet is keresett, így tudott magának élelmet és ruhát venni. Ahogy idősebb lett, még más üzletekben is dolgozott, és annyit keresett, hogy el tudta magát tartani.

Élete az Isten kezében van

Több évvel később Francisco úr talált magának egy aranyos keresztény lányt. Megesküdtek és boldogok voltak. De Franciscónak volt egy rossz szokása: dohányzott, naponta több mint két doboz cigarettát elszívott. Bizonyos idő elteltével megbetegedett, és kórházba került. Az orvosok megmondták neki, hogy már nem sokáig fog élni, de Francisco felesége nem szűnt meg érte imádkozni. A kórházban Franciscót felkereste a kórház lelkésze. Beszélt neki Istenről, és elmondta, hogy az élete Isten kezében van.

Francisco lemondott a dohányzásról, a felesége meg tovább imádkozott érte. Egy idő után hazaengedték, és otthon elkezdett gyógyulni, a teljes felépülésig.

S aztán, egy pár évre rá, szomorú dolgok kezdtek történni. Először meghalt Francisco felesége, majd Franciscónak szemproblémái keletkeztek, és el is vesztette a látását. Nem tudta, mit tegyen. Naphosszat otthon üldögélt és szomorkodott.

Új barát

Egyik nap eljött az egyik barátja meglátogatni. A barátja beszélt neki a Nuevo Tiempo (Új idők) adventista rádióról. Úgy vélte, hogy Francisco úrnak tetszenének a rádió szép műsorai.

Amikor Francisco úr elkezdte hallgatni ad adventista rádióműsort, soha többé nem hagyta abba. Állandóan ezt az állomást hallgatta, és szinte a barátjául fogadta. Sok mindent megtanult, mint például, hogy mit és mennyit kell enni ahhoz, hogy egészségesek legyünk és maradjunk, és Istenről meg a Bibliáról is sokat megtanult. Megtudta még, hogy melyik az Istennek szent napja.

Francisco úr élvezettel hallgatta a műsort, és fel is hívta őket, hogy szeretne leckéket tanulmányozni. Az adventista bibliamunkás eljött hozzájuk és tanulmányozta velük a Bibliát. Nemsokára rá Francisco úr megkeresztelkedett. Azt mondja, hogy habár testileg vak, mégis sokkal többet „lát”, mert Jézus a szívében lakozik!

Új család

Francisco úr már nem magányos, mert, ahogy maga mondja: „A gyülekezet most az én új családom”. Amikor ismét kórházba került, az egész gyülekezet elment meglátogatni. Francisco boldog, hogy bizonyosságot tehet az embereknek. Minden héten elmegy a kórházba, és beszélget az emberekkel a Bibliából. A vakok iskolájába is eljár, és bibliai témákat tanulmányoz a diákokkal. Néha el is vezeti az embereket az imaházba, hogy ott megtalálják ugyanazt a boldogságot, amelyet ő is megtalált.

És te mit tehetsz?

Talán a te közeledben is él valaki, aki magányos, szomorú vagy szeretné jobban megismerni Istent. Nézzetek utána az adventista rádió és tévé műsoroknak, amelyeket a ti hazátokban közvetítenek, mint amilyen a „Reménység hangja” rádióműsor. Kérjetek információkat a prédikátortól és a gyermektanítótól a hazai televíziós programokkal és rádióműsorokkal kapcsolatban, hogy hogyan oszthatjátok meg az emberekkel ezeket az információkat, majd mondjátok el a barátaitoknak, a családotoknak és a szomszédjaitoknak.

Missziós sarok

- Uruguayban 54 adventista gyülekezetünk van, ehhez 8.233 hívő tartozik.
- Az uruguayi Progres helységben van egy adventista egyetemünk, amely Montevideótól, a fővárostól északra fekszik.
- A Nuevo Tiempo (Új idők) adventista rádióállomást Montevideóban működtetik.

Az Amazonas állatvilága: a tapír

A tapír a sertésre hasonlít, a rövid ormányát kivéve. Lassan járva szimatolja és legeli a növényeket. A lovak és orrszarvúak rokona. A tapír nagyon szeret fürödni. Általában a sekély vizekben keresget növényeket és megehető gyökereket.

11. SONJA KISASSZONY HÁZA

Uruguay

Sonja kisasszony

Sonja kisasszony szívesen segít a gyerekeknek, hogy megismerjék Istent és az Ő szavát, a Bibliát. A gyerekek szombatoként szívesen járnak a szombatiskolába és a La Tea nevű gyülekezetbe Montevideo, Uruguay). A La Tea gyülekezetbe járó adventista hívők nagy része új hívő, vagy éppen most készül a keresztségre. Jelenleg egy bérelt épületben gyülekeznek, és ebben a negyedévben, a 13. szombati adományainkkal egy imaházat fogunk biztosítani a számukra.

Ötlet

Sonja kisasszony nem csak a gyülekezeti gyerekekről és a szombatiskoláról gondoskodik, hanem arra is gondja van, hogy a szomszédságban élő gyerekek szintén megismerhessék Istent. Amikor Sonja kisasszony új helyre költözött, támadt egy ötlete – meghívta a környéken élő gyermekeket a saját otthonába, ahol Jézusról beszél nekik. Énekelnek, játszanak, kézimunkákat készítenek, és bibliai történeteket hallgatnak. Ez olyasmi, mint nálunk a nyári bibliatanfolyam.

Amikor mindez még csak ötlet volt, Sonja kisasszony nagyon izgult miatta. Készített szép meghívókat és szétosztogatta a szomszédgyerekek között.

Az első találkozóra nyolc gyerek jött el hozzá. Másnap és harmadnap még több. Négy egymást követő nap együtt voltak, majd megbeszélték, hogy továbbra is találkozni fognak, heti egy alkalommal.

Új házra van szükség

A csoport folytonosan növekedett, és 6 hónap után már be sem fértek Sonja kisasszony házába. Mit tegyen? A gyerekek nagyon jól érezték magukat, és boldogan ismerkedtek Jézussal. Sonja kisasszony mádkozni kezdett ezért a problémáért, Jézus pedig a Grace nevű barátnőjén keresztül válaszolt az imájára.

Grace szerette Jézust és a gyerekeket. Nemrég keresztelkedett meg, de volt szép nagy háza, éppen olyan, amilyenre Sonjának volt szüksége. Ezt a házat Grace nagyon szerette, mert amikor ő kicsi volt, akkor ebben a házban házigyülekezett volt. Így szólt hát Sonjához: „Ez a ház mindig az istenimádás helye volt, ezért a gyerekek szabadon eljöhhetnek ide.”

Sonja kisasszony nagyon boldog volt, hát még a gyerekek. Minden héten összejöttek, és a Bibliát tanulmányozva ismerkedtek Istennel. „Mindig szerettem, amikor felolvastak a Bibliából”, vallja Grace, „és sokat jelent számomra a tudat, hogy Jézus nagyon szeret engem”. Ő és Sonja azt szeretnék, ha a gyerekek is így éreznének.

A gyerekek szívesen járnak

Áron 9 éves, és már egy éve jár Sonjához. Sonja kisasszony meglátogatta őt az otthonába, és a testvéreit is meghívta a találkozókra. Áronnak még három fivére és két nővére van. Minden héten eljön a nővéreivel, szereti a bibliai történeteket és a kézimunkákat. Kedvenc története: Dániel az oroszlánok vermében.

Jemina 12 éves. A kislány a montevideói szombatiskolába jár, és a szombatiskolai tanítónőtől hallotta, hogy Sonja kisasszony külön foglalkozik a gyerekekkel. Jemina minden héten városi busszal utazik Sonja kisasszonyhoz. Ez azonban nem jelent gondot a számára, mivel ő már 8 éves kora óta egyedül utazik a városi busszal. Nagyon szeret

Sonja kisasszony házában: „Nagyon jó nála. Szeretem, hogy annyira kedvesek”.

Sok gyerek, aki Sonja kisasszonyhoz járt, most rendszeresen jár a La Vida gyülekezetbe. Boldogok, és már nagyon várják a napot, amikor a La Vida gyülekezet egy saját épületet kap. Ti is hozzájárulhattok az örömhöz a 13. szombati adományaitok által. Köszönjük!

Tények – röviden

- Montevideo Uruguay fővárosa, és egyben az ország legnagyobb városa. A lakosságnak majdnem a fele ebben a városban él.
- Montevideo a legdélebben fekvő dél-amerikai főváros. (A világon pedig csak Canberra [Ausztrália] és Wellington [Új-Zéland] fővárosok fekszenek még délebbre).
- Uruguay volt az első ország az amerikai kontinensen, amely 1997-ben bevezette a teljes telefonhálózat digitalizálását.

Az Amazonas állatvilága: a tarantula

A szőrös madárpók (tarantula) a világ egyik legnagyobb pókfajtája. Akkorára is megnőhetnek, mint egy kistányér (8,9 cm), a lábaik meg akár 18 cm-ek is lehetnek. Egyes madárpókfélék az esőerdők lombkoronájában élnek és madarakkal táplálkoznak. A harapásuk ránk körülbelül annyira veszélyes, mint egy méhcsípés. A National Geographic fényképésze elmesélte, hogy az indiánok egyszer tarantulát sütöttek neki vacsorára.

12. KÖNYV A CIPÓBOLTBAN

Uruguay

Graciela kisasszony

A múlt szombaton Sonja kisasszony házáról olvastunk és megismerkedtünk Grace kisasszonnyal. Graciela (Grace) kisasszony megengedte, hogy a gyerekek az ő házában gyülekezzenek, amikor már

„kinőtték” Sonja kisasszony házát. Ma meghallgatjuk a történetet arról, hogyan lett Grace adventista hívő.

Graciela kisasszony mindig különös helyet adott a szívében Jézusnak. Kislánykorában és kamaszként is, Graciela kisasszony a pünkösdi gyülekezetbe járt, amely abban a házban gyülekezett, amely most az övé. Habár boldogan ismerkedett Jézussal és az Ő szeretetével, a gyülekezeti szolgálatok néha unalmasak meg túl hangosak voltak a számára, mivel az emberek furcsa hangokat hallattak, és ilyenkor ő nagyon nagyon kellemetlenül érezte magát.

Graciela azonban beleszeretett a ház tulajdonosának a fiába, s amikor felnőttek, akkor össze is házasodtak és lett két gyermekük, majd a gyermekeiknek is lettek gyermekeik, így lettek nagyszülők.

Könyvkeresés

Graciela kisasszony egyszer egy tévéműsort nézett, amely egy nem vasárnapünneplő egyházzól szólt. A lelkész egy asszonyról beszélt, akit Ellen Whitenak hívtak. Elmondta, hogy könyveket is írt az asszony, amelyek azonban nagyon rossz könyvek, és az asszony egy csaló. Ezt hallva Grace elhatározta, hogy megtalálja valahol ezeket a könyveket és felülvizsgálja, hogy valóban rosszak-e, vagy nem.

Elment hát a könyvtárba, de ott egyetlen könyvet sem talált ettől az Ellen White írónőtől. Elment a könyvkereskedésbe, de ott sem talált. Grace kisasszony azonban nem adta fel ilyen könnyen. Tovább kutatott, keresett, amíg egy nap meglátta az egyik könyvön: „írta: Ellen White“.

Isteni ajándék

S egyszer valami szép dolog történt vele. Grace unokája lediplomázott, és az alkalmi ünnepséghez szüksége volt egy pár új cipőre. A lány az apjával (aki Graciela fia) cipőkeresésre indult, akkor pillantották meg az ajándékkönyvet. Habár Grace fia és az unokája nem keresztények, mégis elfogadták a könyvet, mert tudták, hogy Grace szeret ilyen keresztényi könyveket olvasni.

Betértek Gracehez és átadták neki a könyvet, amelynek ő nagyon megörült. Ez egy Ellen White könyv volt, amelyet „A nagy reménység” címmel nyomtattak ki.

Graciela meg volt győződve arról, hogy ez a könyv Isten ajándéka, s elkezdte olvasni. Tetszett neki a könyv és belátta, hogy amit Ellen White írt benne, az követi a Bibliát, és mind igaz. Annyira érdekes dolgokat talált benne, hogy még többet akart olvasni.

Egyre többet megtanult

Grace elkezdte hallgatni az adventista Nuevo Tiempo rádióműsort, s egyszer arra lett figyelmes, hogy a bemondó ingyenes bibliaórákat kínál. Felhívta a rádió szerkesztőségét, akik elküldtek hozzá egy bibliamunkást. Gracenek tetszettek a bibliai témák tanulmányozásai, s nemsokára rá eldöntötte, hogy megkeresztelkedik.

Amikor Graciela elkezdett járni a La Tea gyülekezetbe, akkor ismerkedett meg Sonja kisasszonnyal. Jó barátok lettek, s most együtt tanítják a gyerekeket, akik szombatonként eljárnak a gyülekezetükbe, amiről a múlt szombaton olvastunk. A tizenharmadik szombati adományaitok támogatni fogja a La Tea adventista gyülekezetet, hogy megvehessenek egy épületet - imaháznak. Köszönjük, hogy adakoztok.

Tények – röviden

- A 176.215km² területével, Uruguay a második legkisebb független ország Dél-Amerikában.
- A gitár a kedvenc hangszerük, és a népszerű hagyományos versenyen, amit „paiada“-nak hívnak, két énekes, gitárral, felváltva improvizál verseket ugyanazon a hangon.
- Uruguayban a labdarúgás a legnépszerűbb sport. A Nagy-Britannián kívül megrendezett, első hivatalos nemzetközi mérkőzésen, a montevideói, 1902-es labdarúgó világbajnokságon, a döntőben 4-2-re győzte le Argentínát és nyerte meg az első világbajnokságot.

Az Amazonas állatvilága: a bolyhos majom

A bolyhos majmok úgy 58 cm hosszúak a farkukkal együtt. Szeretnek a farkukon lógva himbálózni. Néha táskásmajomnak is nevezik őket, mert annyi gyümölcsöt felfalnak, hogy alig tudnak menni, majdnem szétfakadnak. Ezek a majmok jó háziállatok.

13. A TIZENHARMADIK SZOMBATI MŰSOR

Ha a gyerekekkel felléptek a gyülekezet előtt, akkor készítsetek elő:

- portugál és spanyol nyelvű énekeket (azokból, amelyeket ebben a negyedévben tanultatok);
- vegyétek át a gyerekekkel a kvíz-kérdéseket, mert nekik kell rá válaszolniuk;
- emlékeztessétek a szülőket is a műsorra, meg a gyerekeket, hogy hozzák el különleges szombati adományait.

Amennyiben nem fogtok fellépni a műsossal a gyülekezet előtt, akkor azzal is különlegessé tehetitek a 13. szombatot, hogy meghívtok egy vendéget, aki dél-amerikai országokról fog beszélni a gyerekeknek. Említsétek meg a vendégnek, hogy jellegzetes tárgyakat is hozzon magával. A kvíz-kérdéseket is átvehetitek, mert a gyerekek szívesen elmondják mindazt, amit megtanultak.

Emlékeztessétek a gyerekeket, hogy hozzák el magukkal a 13. szombati adományait. Számoljátok meg a pénzt és mondjátok meg nekik, mennyit sikerült összegyűjteni. Dicsérjétek meg adakozókészségüket és segítsetek nekik, hogy megértsék, hogy ezzel az adománnyal a dél-amerikai divízióban élő hívőket és gyermekeket támogatjuk.

A kvíz-kérdések

Tanító: Ebben a negyedévben sok új dolgot megtanultunk, és csodálatos tapasztalatokat hallottunk a Brazíliában, Uruguayban és Paraguayban élő emberekkel kapcsolatban. Ezek az országok a Dél-Amerikai Divízióhoz tartoznak. A gyerekek már türelmetlenül várják, hogy elmondhassák nektek mindazt, amit erről a divízióról megtanultak. Miközben meghallgatjátok őket, leellenőrizhetitek, hogy ti magatok mennyit tudtok.

Nos, felkészültetek? (Várjátok meg a gyermekek válaszát?) Kérdéseket fogok feltenni nektek mindazzal kapcsolatban, amit ebben a negyedévben megtanultunk, és ha gondoljátok, hogy ismeritek a választ, emeljétek fel a kezeteiket.

1. Hány ország tartozik a Dél-Amerikai Divízióhoz? (a) 9, (b) 12, vagy (c) 18. [Válasz: (a) 9 ország]

2. Ki tud megemlíteni legalább három országot a Dél-Amerikai Divízió országai közül? [Válasz: Bármelyik három a következő országok közül: Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Ecuador, Falkland-szigetek, Paraguay, Uruguay, Peru.]

3. A Dél-Amerikai Divízió az adventista egyház egyik leggyorsabban növekvő divíziója Hány hívő tartozik ehhez a divízióhoz? Majdnem (a) 1,5 millió, (b) 2,3 millió, (c) 4,2 millió, (d) 5,1 millió [Válasz: (b) 2,3 millió]

4. Mit tett a paraguayi kis Pedro, amivel megharagította az apukáját, úgy hogy aztán kint kellett neki megennie az ebédet? [Válasz: Pedrito imádkozni akart, és hálát adni Istennek az ételért.]

5. Mi az az uruguayi Nuevo Tiempo (új idők)? [Válasz: adventista rádióállomás].

6. Melyik a két hivatalos dél-amerikai nyelv? [Válasz: spanyol és portugál]

7. Hogy hívják az adventista misszióshajót? [Válasz: Lucero]

8. Mit jelent a Lucero portugál nyelven? [Válasz: a világság hordozója]

9. Kik voltak a Lucero első misszionáriusai, akik az amazonasi emberek segítségére siettek? [Válasz: Lee és Jassie Halliwell]

10. Mi történt az „Angyalok az Amazonason” című első, e negyedévi történetünkben azzal a két stopossal, akik segítettek, nehogy a Lucero hajó zátonyra fusson a kövek között? [Válasz: Eltűntek.]

11. Milyen hosszú az Amazonas folyó? [Válasz: úgy 6.400 km hosszú]

12. Hogy hívják azt az adventista iskolát, ahova a „fiúk a folyóról” elmentek tanulni? [Válasz: IAAI]

13. Mondjátok meg, melyik ország zászlaját mutatom? [Mutassátok meg Uruguay zászlaját]

14. Milyen célokat fog szolgálni Uruguayban a mi 13. szombati adományunk? [Válasz: Egy új imaház és egy hatásközpont fog épülni, ahol az emberek megtanulnak egészségesebben élni és szeretni Jézust.]

15. És most melyik ország zászlaját mutatom? [Mutassátok meg Paraguay zászlaját vagy zászlajának képét.]

16. Miben támogatjuk a paraguayi testvéreinket ezzel a 13. szombati adományainkkal? [Válasz: Ez segíteni fog az embereknek, hogy megismerjék Jézust és az adventi üzenetet révén az új, asuncióni imaházban, a hatásközpontban pedig megtanulják, hogyan élhetnek egészségesebb életmóddal].

17. Ez melyik dél-amerikai országnak a zászlaja? [Mutassátok meg Brazília zászlaját.]

18. Miben támogatjuk Brazíliát a 13. szombati adományainkkal? [Válasz: Egy „úszó imaház” létesítését támogatjuk, hogy elérhessék az Amazonas mentén élő emberek százait; meg egy imaház felépítését támogatjuk az IAAI adventista iskola diákjai számára.]

Elbeszélő: A tizenharmadik szombat hagyományosan az az idő, amikor az adventisták elhosszabbá teszik a negyedévi nagylelkű adományait, hogy világszerte támogassák vele az adventi üzenet hirdetését. Köszönöm a nagylelkűségeket az amazonasi dzsungelben élő, brazíliai emberek nevében, és Paraguay meg Uruguay fővárosának nevében. Biztosak lehettek abban, hogy az adományaitok tényleg segíteni fognak. Köszönjük!

(adakozás)

A következő negyedévre tervezzük

A második negyedévben a Kelet – Közép-Afrikai Divízióra összpontosítunk. Ezek speciális tervek magukba foglalják egy diákszallás és diákmenza felépítését a Közép-Afrikai Adventista Egyetemen a ruandai Kigaliban, valamint a „Bárány” gyermekmenhely létrehozását, a Juba központi adventista gyülekezetben, Dél-Szudánban.

Zászlók

Fessétek ki a következő országok zászlaját:

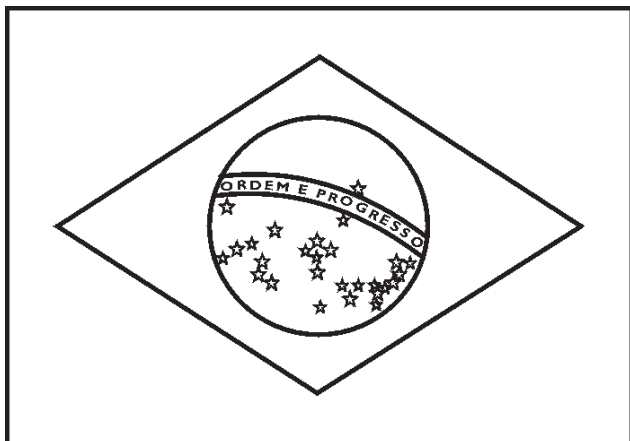
BRAZIL

Háttér: zöld

A gyémánt: sárga

A gömb: türkizkék

A csillagok és a szalag (középen): fehér



PARAGUAY

A felső vízszintes csík: piros.

A középső vízszintes csík: fehér.

Az alsó vízszintes csík: kék.

A közepén levő csillagok: sárgák.

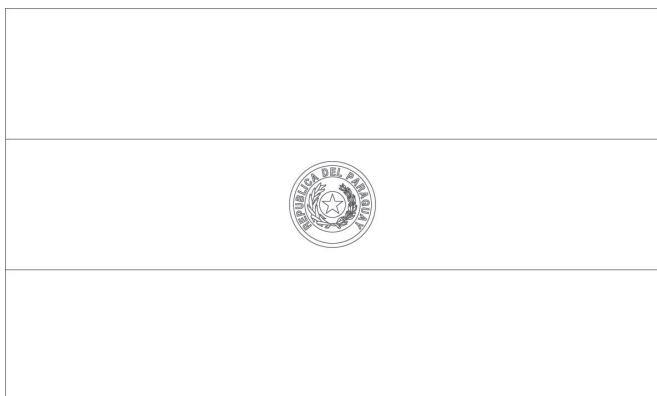
A kör, amelyben a csillagok vannak: világoskék.

A pálmaág és az olajfaág: sötétzöld.

A fekete betűket fessétek át citromsárgával.

A kör, amelyben a betűk vannak: piros.

A kör többi részét hagyjátok fehéren.



URUGUAY

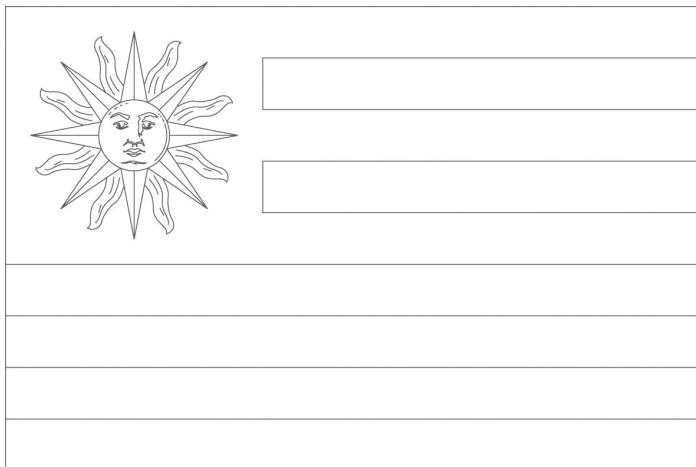
A nap citromsárga.

A felső csík fehér.

A következő csík kék, és azután továbbra is fehér és kék csíkok, felváltva.

Az utolsó csíknak kéknek kell lennie.

* a bal felső sarokban található „Május Napja” az 1810. május 25-én a spanyol kormányzás ellen kitört Buenos Aires-i lázadásra, összességében pedig a dél-amerikai (főként Uruguay és Argentína) függetlenségi törekvésekre utal. Azon a májusi napon a Nap áttört a felhőkön. Az emberek ezt a függetlenségi (elszakadni Spanyolországtól) harcuk isteni jóváhagyásának jeleként fogadták el.



BRAZIL TÁRSASJÁTÉKOK

A tanítóknak: a következő társasjátékokat különféle kirándulásokon, de akár termekben is eljátszhatjátok a gyerekekkel.

Gato Doente (Beteg macska)

Legyen az egyik gyerek a macska (Gato). A többiek széledjenek szét a pályán vagy a teremben. A jeladáskor a gyerekek elkezdenek futkározni. Minden gyerek, akit a macska megérintett „gato doente” (beteg macska) lesz.

A „beteg macskák” ott maradnak, ahol megérintette őket, de ha közelükbe kerül valaki, és ők megérintik, akkor az a gyerek is „beteg macska” lesz. Ők is ott maradnak, ahol megérintették őket. Aki végig érintetlen marad, az a győztes.

Celho na Toka (Nyuszi a házban)

Két gyermek, felemelt kézzel, a tenyerét egymásnak vetve, „házat” formál. A harmadik gyerek lesz a nyuszi, aki lekuporodik a házikóba. Alkossatok minél több „nyusziházat”. Egy gyereknek ház nélkül kell maradnia.

Amikor valaki elkiáltja magát: „nyúl a házban”, minden nyuszinak el kell hagynia a saját házat és át kell menni egy másikba. Ebben a zűrzavarban a ház nélküli nyuszi is megpróbál találni magának egy üres házat, amelyet elfoglalhat. Aki ház nélkül marad, az lesz az újabb ház nélküli nyuszi, és így folytatódik a játék.

Luca de Galo (Kakasviadal)

Két-két gyerek játssza a játékot. Mindegyikük betűz az övébe egy kis darab rongyot, és a jobb kezét a mellkasára helyezi. Minden gyerek a jobb lábán ugrál. A bal lábát semmiképpen sem szabad leengednie. Eközben a szabad bal kezével, minden gyermek megpróbálja ellopni a rongyot az ellenfelének az övéről.

Kabra – siega (Vak-kecske)

A gyerekek körbe állnak, egy gyereknek bekötik a szemét és a kör közepére állítják. A játék vezetője megforgatja kétszer-háromszor. s ekkor találnia kell egy gyereket, akit (csakis vállirányban) megérinthet. Az arcvész megtapintásával meg kell mondania, hogy kiről van szó.

Cheef manda (Főparancsnok)

A főparancsnok kiállítja: „Most valamikékre mutat a főparancsnok”. Ekkor minden gyereknek valami kék dologra kell mutatnia. Ha csak azt mondja: „Most valami kékre mutat”, de nem teszi hozzá, hogy „[...] a főparancsnok”, akkor a gyerekeknek semmit nem kell csinálniuk. Aki legelőször 5 ízben eltéveszti, lesz az új „főparancsnok”. Ezt a játékot kisebb vagy nagyobb létszámú gyerekekkel is eljátszhatjátok.